

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/439/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713201020
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5713201020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., M. XXXX/X, právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v F., J. E. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom v F., J. E. X/A, v konaní o zaplatenie 761,- eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/106/2013-105 zo dňa 12.06.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd I. stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 3, § 39, § 54, § 100, § 497, § 558 Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázanú existenciu zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, a to na základe zmluvy o bežnom účte zo dňa 15.08.2006, ako aj zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty z toho istého dátumu.

Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.03.2012 je zrejmé, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili predmetnú dohodu, pričom táto obsahovala aj uznanie záväzku, formu splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. Z dohody podľa bodu 3.1 nevyplýva, akou formou, v akej výške bude odporca dlh splácať, pretože uvedené časti sú vyčiarknuté. V bode 2 zmluvy odporca uznal záväzok vo vzťahu k navrhovateľovi vo výške 574,62 eur a náklady na inkasné konanie vo výške 114,15 eur a príslušenstva podľa pohľadávky podľa zmluvy čo do právneho dôvodu a výšky na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom SL SP, číslo zmluvy 352464212, bez uvedenia dňa uzatvorenia. Vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch obsahuje bod 3 označený ako forma splatenia záväzku.

Súd predmetný návrh zamietol z dôvodu, že podľa citovaného ust. § 558 OZ nedošlo k splneniu hmotnoprávnej podmienky, keď navrhovateľ nepreukázal, že v čase uznania dlh ešte trval. Na navrhovateľovi bola povinnosť preukázať túto existenciu dlhu. Z obsahu listinných dôkazov, ktoré súdu

predložil, súd ich považoval za nedostačujúce a nepreukazujúce ním tvrdenú okolnosť. Poukazyval len na existenciu písomnej dohody o uznaní dlhu, avšak jeho existenciu v čase uznania nepreukázal, pričom bolo jeho povinnosťou tento dlh preukázať vzhľadom k tomu, že odporca nevedel o premlčaní, preto nemá jeho uznávací prejav za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá, a to v citovanom zákonom ustanovení. Súd k takémuto postupu zo strany navrhovateľa vykonal vyhodnotenie aplikácie nekalej obchodnej praxe, ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá tak podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výroku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, ak je táto obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praxi, pretože obidva znaky nekalosti boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť a ktorú možno racionálne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo vo všeobecnej rovine v dobrej viere uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Súd uvedenú dohodu o uzavretí splátkového kalendára považoval za neplatnú. V konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi zmluvného vzťahu zo strany navrhovateľa bola daná výpoveď zo zmluvy o bežnom účte zo dňa 30.01.2008, a to na základe výpovede zo dňa 18.01.2007. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť potom, čo výpoveď o bežnom účte bola akceptovaná dňom 30.01.2008 a uplynula dňom 30.01.2011. Nárok navrhovateľa uplatnený predmetným návrhom na súde, ktorý mu bol doručený 24.01.2013, je po uplynutí premlčacej lehoty, a preto vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd toto právo nemohol navrhovateľovi priznať a toto bol dôvod pre zamietnutie predmetného návrhu v celom rozsahu.

O trovách konania v súlade s ust. § 151 ods. 3 O. s. p. súd rozhodne až po právoplatnosti rozsudku v merite veci.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že dňa 21.03.2012 podpísal odporca dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, prostredníctvom ktorej odporca uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vzniknutý zo zmluvy o bežnom účte č. 352464212 uzavretej dňa 15.08.2006 so Slovenskou sporiteľňou, a. s. vo výške 574,62 eur s príslušenstvom čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť svoj záväzok. Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. Má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Navyše zastáva názor, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním dlhu podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Podpísaním dohody došlo k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby. Tým, že odporca podpísal dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splnení nebude figurovať v databázach neplatičov. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Odporca mal možnosť si dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasí. Prístupom súdu podľa navrhovateľa dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov konania a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností, ktoré mu zo záväzkového vzťahu vyplývajú. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhoval odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v zmysle ust. § 220 O. s. p. tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa voči odporcovi v plnom rozsahu, vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi náhradu trov konania neprizná, resp. rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie odporca a vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom právneho zástupcu. Navrhovali odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť ako dôvodný a správny a zaviazali navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom vyjadrení uviedli, že považujú rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne po stránke právnej i skutkovej. Nakoľko jeho vydaniu predchádzalo dostatočné zistenie skutkového stavu a náležitá aplikácia relevantných právnych predpisov na predmetnú spotrebiteľskú vec, uviedol, že uznanie dlhu podľa ich názoru nachádza svoje

uplatnenie len pri záväzkových vzťahoch, ktorých predmetom je dlh a účastníkmi sú veriteľ ako osoba oprávnená požadovať zaplatenie dlhu a dlžník ako osoba povinná dlh zaplatiť. Jedná sa o dvojstranný právny úkon, ktorý uzatvárajú veriteľ a dlžník. Ust. § 558 OZ je vo vzťahu k ust. § 110 ods. 1 druhá veta OZ ustanovením špeciálnym a jeho aplikácia je na mieste vždy, keď sa jedná o uznanie práva spočívajúceho v povinnosti zaplatiť peňažné plnenie, ktoré je v čase uznávacieho prejavu dlžníka premlčané. Predĺženie premlčacej doby podľa ich názoru navrhovateľ so spotrebiteľmi nesporne dojednáva podľa ust. § 558 OZ, nakoľko odchyľne dojednania, ktoré by neboli spotrebiteľovi na prospech, sú neplatné, pričom v pochybnostiach je na mieste použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Navrhovateľ pri uzatváraní formulárovej „dohody“ zjavne ignoruje a porušuje predpisy spotrebiteľského práva, a preto sa nemôže dovolávať platnosti predloženej formulárovej dohody, a teda ani právnych účinkov z nej vyplývajúcich, ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ uplatnením jeho dôsledkov v neprospech odporcu ako spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení tvrdení účastníkov v odvolacom konaní dospel k záveru, že okresný súd v danom konaní v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, riadne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s tým, že poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

Záver okresného súdu o premlčaní nároku navrhovateľa považuje odvolací súd za správny. Navrhovateľ podal návrh po uplynutí zákonom stanovenej 3-ročnej premlčacej doby. Na uvedenom závere nemení nič ani predloženie dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Keďže ako správne konštatoval okresný súd, dohoda je jednoznačne nekalou obchodnou praktikou a je v rozpore s dobrými mravmi. Je nesporné, že ak má hlavná zmluva spotrebiteľský charakter, spotrebiteľský charakter má aj dohoda, ktorá túto zmluvu mení v jej niektorej časti. V tomto prípade dodávateľ do formulárovej dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zakomponoval jednostranný zmluvný záväzok dlžníka týkajúci sa uznania záväzku. Keďže v tomto prípade malo dôjsť k uznaniu záväzku v predtlačenom formulári bez možnosti ovplyvniť obsah tejto dohody spôsobuje takéto dojednanie značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu právny dôsledok uznania dlhu zo strany odporcu nenastal a nedošlo k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby.

Odvolací súd stotožňujúc sa v plnom rozsahu s rozhodnutím okresného súdu ako aj z jeho dôvodmi, rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 2 O.s.p. Námitky vznesené navrhovateľom v odvolaní nepovažoval za dôvodné a spôsobilé spochybniť správnosť záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 224 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo

rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.